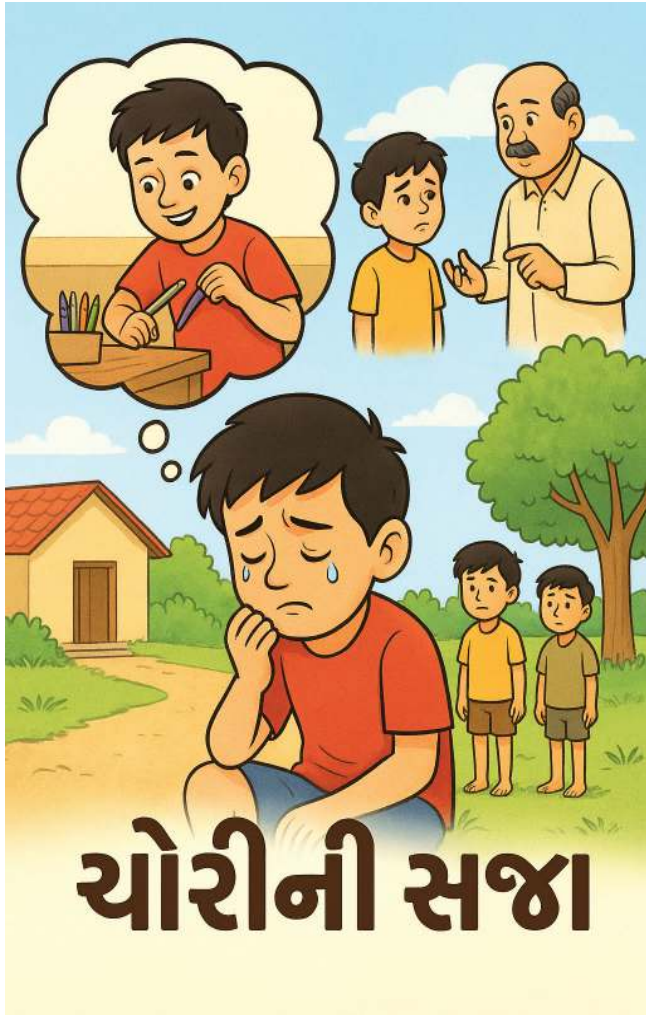

Hello Kids.

You are here on your corner એટલે કે આ પૃષ્ઠો સ્પેશિઅલી તમારા માટે છે. If you have your poem, your story, or a game for print. અથવા તમે કોઈ એવી સિધ્ધી મેળવી હોય જે Share કરવા જેવી હોય તો તરત with photograph and bio data અહીં મોકલી આપો. આ પૃષ્ઠો બોલકુલ તમારો છે. બીજા Kids ને interesting લાગે એવું હોય તેને અહીં જગ્યા મળશે. તમારું મેટર નીચેના e-mail એડ્રેસ પર સેન્ડ (send) કરો.
email- kidscorner@gujaratmitra.in

ચોરીની સજા

વિચાર આવ્યો: “મારે આમાંથી બે પેન લઈ જવા જોઈએ. મયંક પાસે તો ઘણા છે. એને ખબર પણ નહીં પડે.” એવું વિચારી તેણે બે પેન ચોરીથી પોતાની ખીરસામાં મૂકી નાખ્યા અને થોડા સમય પછી મયંક સાથે વાતો કરતો ઘર તરફ રવાના થઈ ગયો.

આગલા દિવસે મયંકે શાળા જવા માટે પેન શોધ્યા, પણ એની નજરે બે પેન ગાયબ હતાં. તેને ઘણી શોધખોળ કરી, પરંતુ પેન

છુપાવવી ખરાબ છે.” આરવની આંખોમાં આંસુ આવી ગયા. તેણે ધીમેથી પેન કાઢીને શિક્ષકને આપ્યા. “મને માફ કરજો સાહેબ મારો ઘરાબો ખરાબ ન હતો, પણ મેં ખોટું કર્યું.” દેસાઈ સાહેબે મમતા ભરેલ અવાજમાં કહ્યું: “મને નહીં, બેટા, મયંકને

“બેટા, ભૂલ બધા કરે છે, પણ ભૂલ છુપાવવી સૌથી મોટી ભૂલ છે. ચોરી માત્ર વસ્તુ લેવી નથી, એમાં વિશ્વાસ ચોરાય છે. વિશ્વાસ એક વાર તૂટે પછી તેને પાછો મેળવવો સૌથી મુશ્કેલ છે”

મળ્યા નહીં. મયંકે વિચાર્યું કે કદાચ ક્યાંક પડે હશે, પણ થોડા સમય પછી તેને યાદ આવ્યું કે ગઈકાલે આરવ તેના ઘરે આવ્યો હતો. મયંકે કોઈને દોષ આપ્યો નહીં, પણ તેના મનમાં શંકા અને દુઃખ બંને જગ્યા પામી ગયા.

ગામના પ્રિય શિક્ષક દેસાઈ સાહેબને આ વાતની ખાબ થઈ. દેસાઈ સાહેબ બાળકોને પ્રેમથી સંભાળતા અને સાચું-ખોટું સમજાવતા. તેમણે આરવને

માફી માગવી.” પાછા મળેલા હૃદયની ઘબકાર સાથે આરવ તરત મયંકના ઘરે ગયો. “મયંક હું ખોટો હતો. મેં તારા બે પેન લીધા. મને માફ કરી દેજે.

હું ફરી ક્યારેય પૂછ્યા વગર કંઈ નહીં લઉં.” મયંકે એક ક્ષણ માટે આરવને જોયો, પછી મમતા સાથે કહ્યું: “મને દુઃખ થયું હતું, પરંતુ હું સાચું સ્ટીકાર્યુ—that is real courage.” બન્ને મિત્રોએ ફરી હસતા હસતા એકબીજાને ગળે

લગાડ્યા. ગામના બધા લોકો અને બાળકો આરવનું ન દલ યે લું વર્તન જોઈ આનંદિત થયા. તે દિવસથી

આરવની આદત બદલાઈ ગઈ. હવે તે કંઈ લેતા પહેલા હંમેશા પૂછતો, અને ગામમાં લોકો ફરી તેના પર વિશ્વાસ કરવા લાગ્યા.

સુંદર પ્રકૃતિથી ભરપૂર, હરિયાળું અને શાંત એવું એક ગામ હતું—સૂર્યપુર. અહીં લોકો એકબીજાને બાણતા, પ્રેમ કરતા અને પરસ્પર વિશ્વાસ પર જીવી રહ્યા હતાં. એ ગામમાં આરવ નામનો એક નાનકડો, હોશિયાર અને જીવંત છોકરો રહેતો. આરવ બુદ્ધિશાળી હતો, પરંતુ તેની એક ખરાબ ટેવ બધાને પરેશાન કરતી—તે કોઈની પણ વસ્તુ પૂછ્યા વગર લઈ લેતો.

આરવ વિચારતો કે, “થોડા

સમય માટે લઈને પાછું આપું તો એમાં શું ખોટું છે?”

પરંતુ તેને ખબર નહોતી કે આપું કરવાથી લોકોના મનમાં શંકા અને દુઃખ ઊભું થાય છે.

એક દિવસ આરવ તેના પ્રિય મિત્ર મયંકના ઘરે ગયો. મયંકે થોડા જ દિવસ પહેલાં માર્કેટમાંથી રંગીન પેનનો નવો સેટ ખરીદ્યો હતો. તે પેન તેના ટેબલ પર સુંદર રીતે ગોઠવેલા હતા. પેન એટલા આકર્ષક હતા કે આરવ તેની તરફ જોયા કરતો રહ્યો. જેમજ મયંક થોડા સમય માટે રસોડામાં ગયો, તેમ આરવના મનમાં ખોટો

સુંદર

પ્રકૃતિથી

ભરપૂર,

હરિયાળું

અને શાંત

એવું એક

ગામ હતું—

સૂર્યપુર.

અહીં લોકો

એકબીજાને

બાણતા,

પ્રેમ કરતા

અને પરસ્પર

વિશ્વાસ

પર જીવી

રહ્યા હતાં.

એ ગામમાં

આરવ નામનો

એક નાનકડો,

હોશિયાર

અને જીવંત

છોકરો

રહેતો.

આરવ બુદ્ધિશાળી

હતો, પરંતુ

તેની એક

ખરાબ

ટેવ બધાને

પરેશાન કરતી—

તે કોઈની

પણ વસ્તુ

પૂછ્યા વગર

લઈ લેતો.

આરવ વિચારતો

કે, “થોડા

સમય માટે

લઈને પાછું

આપું તો

એમાં શું

ખોટું છે?”

પરંતુ તેને

ખબર નહોતી

કે આપું

કરવાથી

લોકોના

મનમાં

શંકા અને

દુઃખ ઊભું

થાય છે.

એક દિવસ

આરવ તેના

પ્રિય મિત્ર

મયંકના

ઘરે ગયો.

મયંકે થોડા

જ દિવસ

પહેલાં

માર્કેટમાંથી

રંગીન

પેનનો નવો

સેટ ખરીદ્યો

હતો. તે પેન

તેના ટેબલ

પર સુંદર

રીતે ગોઠવેલા

હતા. પેન

એટલા

આકર્ષક

હતા કે

આરવ તેની

તરફ જોયા

કરતો રહ્યો.

જેમજ મયંક

થોડા સમય

માટે રસોડામાં

ગયો, તેમ

આરવના

મનમાં ખોટો

ભાવ ઊભો

થયો.

પરંતુ તેને

ખબર નહોતી

કે આપું

કરવાથી

લોકોના

મનમાં

શંકા અને

દુઃખ ઊભું

થાય છે.

એક દિવસ

આરવ તેના

પ્રિય મિત્ર

મયંકના

ઘરે ગયો.

મયંકે થોડા

જ દિવસ

પહેલાં

માર્કેટમાંથી

રંગીન

પેનનો નવો

સેટ ખરીદ્યો

હતો. તે પેન

તેના ટેબલ

પર સુંદર

રીતે ગોઠવેલા

હતા. પેન

એટલા

આકર્ષક

હતા કે

આરવ તેની

તરફ જોયા

કરતો રહ્યો.

જેમજ મયંક

થોડા સમય

માટે રસોડામાં

ગયો, તેમ

આરવના

મનમાં ખોટો

ભાવ ઊભો

થયો.

પરંતુ તેને

ખબર નહોતી

કે આપું

કરવાથી

લોકોના

મનમાં

શંકા અને

દુઃખ ઊભું

થાય છે.

એક દિવસ

આરવ તેના

પ્રિય મિત્ર

મયંકના

ઘરે ગયો.

મયંકે થોડા

જ દિવસ

પહેલાં

માર્કેટમાંથી

રંગીન

પેનનો નવો

સેટ ખરીદ્યો

હતો. તે પેન

તેના ટેબલ

પર સુંદર

રીતે ગોઠવેલા

હતા. પેન

એટલા

આકર્ષક

હતા કે

આરવ તેની

તરફ જોયા

કરતો રહ્યો.

જેમજ મયંક

થોડા સમય

માટે રસોડામાં

ગયો, તેમ

આરવના

મનમાં ખોટો

ભાવ ઊભો

થયો.

પરંતુ તેને

ખબર નહોતી

કે આપું

કરવાથી

લોકોના

મનમાં

શંકા અને

દુઃખ ઊભું

થાય છે.

એક દિવસ

આરવ તેના

પ્રિય મિત્ર

મયંકના

ઘરે ગયો.

મયંકે થોડા

જ દિવસ

પહેલાં

માર્કેટમાંથી

રંગીન

પેનનો નવો

સેટ ખરીદ્યો

હતો. તે પેન

તેના ટેબલ

પર સુંદર

રીતે ગોઠવેલા

હતા. પેન

એટલા

આકર્ષક

હતા કે

આરવ તેની

તરફ જોયા

કરતો રહ્યો.

જેમજ મયંક

થોડા સમય

માટે રસોડામાં

ગયો, તેમ

આરવના

મનમાં ખોટો

ભાવ ઊભો

થયો.

પરંતુ તેને

ખબર નહોતી

કે આપું

કરવાથી

લોકોના

મનમાં

શંકા અને

દુઃખ ઊભું

થાય છે.

એક દિવસ

આરવ તેના

પ્રિય મિત્ર

મયંકના

ઘરે ગયો.

મયંકે થોડા

જ દિવસ

પહેલાં

માર્કેટમાંથી

રંગીન

પેનનો નવો

સેટ ખરીદ્યો

હતો. તે પેન

તેના ટેબલ

પર સુંદર

રીતે ગોઠવેલા

હતા. પેન

એટલા

આકર્ષક

હતા કે

આરવ તેની

તરફ જોયા

કરતો રહ્યો.

</